

عنوان مقاله:

تجزیه و تحلیل ژنتیکی و فیلوژنتیکی ناحیه سیتوکروم b در جبیر ایران

محل انتشار:

فصلنامه بیوتکنولوژی کشاورزی، دوره 3، شماره 1 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمدرضا نصیری - دانشیار، گروه علوم دامی و پژوهشکده زیست فناوری، دانشگاه فردوسی مشهد

مرتضی مهدوی - دانشجوی مقطع دکتری، گروه علوم دامی، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

جبیر از زیرخانواده بزهای کوهی (Antilopinae) و جنس آهو (Gazella) می باشد که عمدتاً در نواحی کویر مرکزی و جنوبی ایران زیست می کند. به لحاظ تعیین گونه همواره چالش های زیادی در بین محققین متوجه این حیوان بوده است. هدف از اجرای این مطالعه بررسی ناحیه سیتوکروم b از DNA میتوکندریایی جبیر جهت انجام مطالعات ژنتیکی و فیلوژنتیکی بود. تعداد ۵ نمونه بیولوژیک از جبیرهای پناهگاه حیات وحش شیراحمد سبزوار در طول سالهای ۸۶ تا ۸۸ جمع آوری شدند. پس از استخراج DNA از نمونه ها، تکثیر ناحیه سیتوکروم b از DNA میتوکندری به طول ۱۱۴۰ جفت باز به کمک جفت پرایمرهای L۱۴۷۲۴ و H۱۵۹۱۵ صورت گرفت. محصولات PCR به کمک دستگاه ABI ۳۱۳۰ به روش سانگر توالی یابی شدند. این توالی ها با ۱۹۰ توالی موجود از جنس آهو که بر اساس گونه تقسیم بندی شده بودند از لحاظ میزان هم پوشانی و فاصله ژنتیکی به کمک برنامه Bioedit ۷ و MEGA۵ مقایسه شده و درخت فیلوژنتیک آنها رسم شد. نتایج این تحقیق نشان داد که در بین گونه های مختلف آهو، جبیر کمترین فاصله ژنتیکی، که معادل ۰.۰۰۳ است را با گونه G. bennetti دارد، در حالی که بیشترین فاصله ژنتیکی جبیر با G. dorcas و یا تاکسون خواهری اش G. saudiya می باشد که به ترتیب برابر ۰.۰۷۳ و ۰.۰۷۴ است. این امر می تواند موید تعلق جبیر به گونه G. bennetti باشد.

کلمات کلیدی:

جبیر، DNA میتوکندریایی، سیتوکروم b، آهو، هندی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1282554>

